

dr hab. Magdalena Hanysz – Stefańska
Dziedzina Sztuki Plastyczne
Dyscyplina Artystyczna Sztuki Piękne
Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku
Wydział Grafiki

Gdańsk; dn. 29.04.2019

RECENZJA

Recenzja pracy doktorskiej oraz ocena dorobku artystycznego Pani magister Anny Krzemińskiej sporządzona dla potrzeb Rady Wydziału Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie dotycząca wniosku o nadanie stopnia doktora z obszaru wiedzy sztuka, w dziedzinie sztuk plastycznych, w dyscyplinie artystycznej sztuki piękne. Mgr Anna Krzemińska jest uczestniczką niestacjonarnych studiów doktoranckich prowadzonych na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie.

Życiorys artystyczny

Mgr Anna Krzemińska jest absolwentką Wydziału Architektury Wnętrz Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. W 2011 roku uzyskała dyplom licencjata z wyróżnieniem w pracowni prof. ASP dr hab. Anny Sławkowskiej-Rode, oraz w pracowni prof. Pawła Michalaka.

W 2013 r. obroniła dyplom magistra sztuki z oceną celującą w Pracowni Projektowania Wystaw, pod kierunkiem prof. ASP dr hab. Anny Sławkowskiej-Rode, w Pracowni Malarstwa prof. Pawła Michalaka, jak również w Pracowni Tkaniny Artystycznej prowadzonej przez Prof. Dorotę Grynczel.

W tymże samym roku 2013 czyli bezpośrednio po studiach, co należy podkreślić, gdyż prawdopodobnie udaje się to tylko nielicznym pani Anna Krzemińska zostaje studentką studiów doktoranckich na Wydziale Malarstwa ASP w Warszawie. Mam wrażenie, że wtedy też dokonał się przełom w życiu artystycznym doktorantki, która świadomie i zdecydowanie porzuciwszy przyszłość architekta wnętrz wybiera działanie na płaszczyźnie w obrębie tkaniny czy też płótna.

Należy również zaznaczyć, że wszystkie wymienione przez doktorantkę działania artystyczne różnego rodzaju, które ja również będę przywoływać zadziały się w latach 2013- 2017 czyli po zrobieniu przez panią Annę dyplomu, aż do dnia złożenia przez nią przedstawionej mi dokumentacji. Praktycznie są to tylko cztery lata, ale zadziało się w tych latach moim zdaniem artystycznie bardzo wiele.

Wymienić należy 7 wystaw indywidualnych:

1. „Od materii ku transcendencji- wystawa batiku” w Centrum Informacji im. Jana Nowaka Jeziorańskiego, Warszawa, 2013.
2. "Zmartwychwstanie" wystawa Batiku, Monastyczna Wspólnota Braci i Sióstr Jerozolimskich, Warszawa, 2014
3. "Hortus aperta / ogród otwarty"- Galeria Młodych Twórców, MDK Łazienkowska, Warszawa, 2015
4. "Potencjały", Centrum Informacji im. Jana Nowaka-Jeziorańskiego, Warszawa, 2016
5. Show of batik Krzemińska, International Mostra Art Sessions _Pasym, Galeria Mostra-Kristensen Group, Pasym, 2016
6. "Indonezja Batik Krzemińska" Gdańskie Towarzystwo Przyjaciół Sztuki- Galeria Punkt, Gdańsk, 2016
7. Batik Krzemińska, Alliance Français Gallery, Bhopal, Indie, 2017

Poniżej spis 12 krajowych wystaw zbiorowych , w których uczestniczyła mgr Anna Krzemińska:

1. „Zbiorowa wystawa plockich artystów”, Płocka Galeria Sztuki, Płock 2013
2. „Czasochłonne”, Tkanina Artystyczna ASP w Warszawie, Centrum im. Jana Nowaka Jeziorańskiego w Warszawie, 2014
3. „Co ich łączy?”, Galeria ES, Międzyrzec Podlaski, 2014
4. „Pokaz prac doktorantów Wydziału Malarstwa”, Galeria Styk, ASP w Warszawie, 2014
5. "Timbre - trzy głosy- jedno miejsce" Luteraneum, Kościół Ewangelicko-Augsburski Św. Trójcy, Warszawa, 2015
6. “Natura rzeczy”, Płocka Galeria Sztuki, Płock, 2015
7. "Przegląd Tkaniny Unikatowej 20 x 20", Centrum Informacji im. Jana Nowaka-Jeziorańskiego, Warszawa, 2016, Galeria Wyspa Skarbów, Gdański Archipelag Kultury, Gdańsk, 2016
8. "Warszawa w sztuce", Centrum Informacji im. Jana Nowaka Jeziorańskiego, Warszawa, 2016
9. "Earth, Fire, Air & Water"- Centrum Promocji Kultury, Warszawa, 2016
10. "Stocznia" , Galeria WL4, Gdańsk, 2016
11. "Tkanina w miniaturze", Ogólnopolski Przegląd Tkaniny Unikatowej, Stowarzyszenie Akademia Łuczniczka, Łuczniczka, 2016
12. "Stocznia 2", Europejskie Centrum Solidarności Galeria Mesa, Gdańsk, 2017

Zbiorowe wystawy międzynarodowe w liczbie 9 to:

1. International Andaman Art Festival 2015 , Andaman Art Museum, Krabi, Tajlandia, 2015

2. 11. International Art Festival in Thailand 2016, Poh-Chang Academy of Arts, Rajmangala University of Technology Rattanakosin, Bangkok, 2016
3. Ciesniewski - Nocun - Krzeminska, Mostra Art Sessions_London, London, Great Britain, 2016
4. 2nd Malaysia International Art Biennale, Dai Ichi Modern Art Gallery, Sungai Petani, Malezja, 2016
5. "Solo International Art Camp"- exhibition, Gallery Seni Rupi, Surakarta, Indonezja, 2016
6. Grand opening_Mostra Art Space_London, London, Great Britain, 2016
7. "Discover Kedah 2016", International Art Exhibition, Daichi Gallery, Penang, Malezja, 2016
8. International Art Mart Exhibition, Khajuraho Festival of Dances, Khajuraho, Indie, 2017
9. International Art Exhibition, Canarys Art Foundation, Indore, Indie, 2017

Jak podliczyłam owe zgrabne słupki co doskonale ułatwiła mi doktorantka, gdyż bardzo klarownie i precyzyjnie wymieniła zarówno wystawy jak i ich miejsca pani Anna Krzemińska w ciągu czterech lat była uczestniczką 28 wystaw. Nie o ilość przecież się tu rozchodzi, a o jakość, ale jednak warto o tym wspomnieć. Bo ta aktywność twórcy jako kreatora jest niezmiernie ważna. Doktorantka pragnie zaistnieć, nawiązywać kontakty ze światem graficznym. To cenna cecha artysty, który nie chowa do przysłowiowej „szuflady” swoich prac, ale pragnie je upowszechnić, pochwalić się nimi może.

Żeby wzbogacić swoją wiedzę i doświadczenie twórcze pani Anna chętnie uczestniczy w spotkaniach artystycznych, gdzie istnieje możliwość wymiany doświadczeń bezpośrednio.

Mgr Anna Krzemińska brała czynny udział jako prelegent w następujących wydarzeniach artystycznych:

1. Doktorancki Interdyscyplinarny Plener Artystyczny DIPA III w Zakładzie Plastyki Intermedialnej UMK Toruń, 2015
2. 2nd Malaysia International Art Biennale, Dai Ichi Modern Art Gallery, Sungai Petani, Malezja; 2016
3. Międzynarodowy Festiwalu Sztuki w Tajlandii, POH-CHANG Academy of Arts, Rajmangala University of Technology Rattanakosin, Bangkok; 2016 r.
4. Konferencja międzynarodowa "Polish Batik" podczas International Art Mart Festival Khajuraho, Indie 2017

W 2016 roku mgr Anna Krzemińska była uczestniczką projektu studentów i doktorantów ASP w Warszawie „Zanim zakwitną jabłonie”, jest autorką 11 plakatów do wystaw artystycznych, brała udział w plenerach w Stoczni Gdańskiej.

Tak jak wspomniałam mgr Anna Krzemińska z niedoszłego architekta wnętrza stała się malarzem i twórcą batików. Aby pogłębić wiedzę w tej dziedzinie uczestniczy w kolejnych warsztatach artystycznych:

1. Warsztaty batiku i kalamkari prowadzone przez Mistrza Rahima Gutti, Ujjain, Indie, 2017
2. Warsztaty batiku prowadzone przez Asifa Mohammad, Khajuraho, Indie 2017
3. Warsztaty dekorowania tkanin za pomocą stempli prowadzone przez Yusufa Khatri, Khajuraho, Indie 2017
4. Warsztaty dekorowania tkanin za pomocą stempli w manufakturze Asifa Mohammada, Ujjain, 2017

Mgr Anna Krzemińska to nie tylko czynny twórca, ale jako nauczyciel akademicki oprócz dydaktyki musi wykazać się nie lada zdolnościami organizacyjnymi. Bo przecież zorganizowanie każdej wystawy jest niemałym przedsięwzięciem - transport, zgrania terminów, działalność medialna. To wszystko zaś poza granicami kraju, a nawet kontynentu sprawia, że trudność ulega zwielokrotnieniu. Doktorantka, co wielokrotnie udowodniła organizując wystawy i wyjazdy, udzielając wywiadów, świetnie radzi sobie z tą działalnością. Myślę, że każdy pracownik jednostki edukacyjnej, który stara się z powodzeniem otwierać możliwości zaistnienia tejsze poza granicami kraju, powoduje, że Uczelnia jest otwarta na świat, inicjuje wystawy, szkolenia, posiada jakieś niezwykle zdolności nawiązywania i podtrzymywania kontaktów jest w dzisiejszych czasach cennym nabytkiem dla Akademii. Myślę, że dlatego też w roku akademickim 2015/16 doktorantka otrzymuje Nagrodę Rektora dla najlepszego studenta studiów doktoranckich.

Działalność organizacyjna:

1. 2015 r.- opracowanie statutu Koła Naukowego (opiekunowie: prof. Stanisław Baj, prof. Anna Sławkowska-Rode);
2. 2015 r.- opracowanie dokumentacji potrzebnej do uzyskania pozwoleń na zaistnienie instalacji "Zanim kwiaty zakwitną" w przestrzeni publicznej parku; starania o patronaty medialne, opracowanie harmonogramu działania, promocja wydarzenia
3. 2015 r. – współorganizacja wystawy i wyjazdu do Tajlandii, Galerii Uniwersytetu w Chiang Mai
4. 2016 r. -organizacja wystawy "Warszawa w sztuce" studentów ASP z Warszawy i ASP z Gdańska w Centrum Informacji im. Jana Nowaka-Jeziorańskiego w Warszawie
5. 2016 r- współorganizacja "Konkurs Themersonów" z Płocką Galerią Sztuki
6. 2016 r. – współorganizacja wystawy i wyjazdu, Galeria Uniwersytetu w Bangkoku, Tajlandia

7. 2016 r. - organizacja wyjazdu grupy 3 artystów, 2nd Malaysia International Art Biennale, Dai Ichi Modern Art Gallery, Sungai Petani, Malezja
8. 2016 r. organizacja wyjazdu grupy 3 artystów, Solo International Art Camp'2016, Indonezja
9. 2016 r.- współorganizacja 2 warsztatów batiku w Surakarcie i Yogyakarcie, Indonezja
- 10.2017 r.- organizacja wyjazdu, warsztatów, Festiwal ArtMart w Khajuraho, Indie
- 11.2017 r.- organizacja wystawy w Canarys Art Foundation w Indore grupy polskich artystów, Indie

W 2010 roku wtedy jeszcze jako studentka pani Anna Krzemińska udaje się w artystyczna podróż do Francji, w styczniu 2015 r. mgr Anna Krzemińska po raz pierwszy, jak pisze, jedzie na Daleki Wschód i odwiedza Tajlandię. Tak jak pierwsza wyprawa pozostaje bez artystycznego odzewu, tak druga wywiera chyba niezatarte, olbrzymie wrażenie. Co prawda doktorantka nie ujawnia nic na ten temat, ale czuje się, że coś wielkiego musiało zaistnieć, wydarzyć się w duszy, otworzyć się coś co było zamknięte. Coś co spowodowało, że pani Anna kolejny raz udaje się na Daleki Wschód, potem kolejny i jeszcze raz, i chyba naliczyłam 7 pobytów. Powraca pani do Azji z miłości do podróży, przypadku, przekory, to rodzaj misji? Właściwie wszystkie działania artystyczne od tej pory, jak zdołałam zauważyć mają jakiś związek z Tajlandią, Indiami, Malezją. I śmiem postawić taką tezę, że pobyty w Azji, chęć przełożenia tego co się widziało, co się zobaczyło na język sztuki, czegoś zupełnie odmiennego, a może zupełnie nie – bliskiego właśnie, są motorem napędowym, siłą twórczości mgr Anny Krzemińskiej. Pani Aniu jak to jest?

Ocena pracy doktorskiej - rozprawy doktorskiej mgr Anny Krzemińskiej pt.: „Rola symboli i archetypów używanych w technice batiku w kształtowaniu tożsamości kulturowej w wybranych krajach Azji – Indii i Indonezji – w odniesieniu do kręgu kultury polskiej.”

Technika batiku jest bardzo podobna do techniki linorytu kolorowego wykonywanego metodą Picassa na tzw. płytę traconą, którą zajmuję się od 25 lat. Doktorantka pisze: „Batik to czasochłonna technika wymagająca skupienia i wprawy. W krajach azjatyckich, zwłaszcza w Indonezji, uważana jest za jedno z ćwiczeń medytacyjnych.” Zgadza się w 100 %! I naprawdę nawet żmudne godziny z dłutkiem można potraktować jako rodzaj medytacji. Z zaciekawieniem więc sięgnęłam po tekst mgr Anny Krzemińskiej dlatego też, że sama trochę mam takie dalekowschodnie ciągoty, orient jest mi estetycznie bliski.

Doktorantka opisuje jak wielkie znaczenie ma batik w kulturze Indonezji – „Stał się elementem podkreślającym tożsamość mieszkańców tego kraju i ich strojem narodowym o bogatej historii i symbolice.”. Zapoznaje nas z przebogata symboliką i nazewnictwem, przywołuje legendy, podania, wierzenia.

Ogólnie po przeczytaniu tekstu mam wrażenie, że mgr Anna Krzemińska chce podzielić się z nami kilkoma swoimi przekonaniem, stawia tezy i udowadnia je, czego zresztą wymaga od niej reguła przewodu doktorskiego. Jest głęboko przekonana o równości pierwiastka męskiego i żeńskiego, nie raz mówi o ich dopełnianiu się. Prezentuje taki rodzaj moim zdaniem zdrowego, zawoalowanego, bardzo wyważonego feminizmu, który nie dzieli, ale stara się łączyć, który w uzupełnianiu się widzi jedność, nie ma w nim przemocy, dominacji, ale jest równowaga dwóch potężnych sił. Jest dualizm, ale w harmonijnej i scalonej jedności. „Pierwiastek żeński i męski od początku ludzkości są nierozłączne i równoważne w konstrukcji zarówno materialnego jak i duchowego kosmosu.”. Już na początku swojej pracy pisemnej pisze też: „Zauważyłam podstawową zasadę, na której oparty jest system kreowania symboli i archetypów. Od początku wszystkich cywilizacji podstawą ludzkości i jej rozwoju jest związek mężczyzny i kobiety.”

Można więc zaryzykować stwierdzenie, że pomimo geograficznego położenia, zróżnicowanego historycznego tła mamy do czynienia z pewnego rodzaju uniwersalizmem kulturowym. Stąd podobna symbolika, archetypy na zdawałoby się zupełnie odmiennych terenach. Odwieczna rywalizacja pomiędzy siłami solarnymi pod postacią lwa czy słońca lub też gromowładnego Zeusa a chthonicznymi uosabianymi przez smoka, węża funkcjonują zarówno w starożytności, w tradycji judochrześcijańskiej czy hinduizmie. Również pisze pani Anna „Drzewo to symbol pojawiający się wielu kulturach. Jego znaczenie opiera się na połączeniu tego co ziemskie i niebiańskie.” Z drzewa właśnie wykonany jest krzyż Jezusa, odniesienia do drzewa można odnaleźć również w mitologii słowiańskiej.

Nasza flaga narodowa w kolorach białym na górze i czerwonym na dole to symbole odpowiednio czystości, porządku, szlachetności - pierwiastek męski. Kolor czerwony to wszystko co ziemskie, życiowa energia, ale jednocześnie krew i męczeństwo - pierwiastek kobiecy. Swoją drogą flaga Indonezji jest czerwono – biała. Tak jakby los chciał pani Annie sprawić przyjemność i dać jej do zrozumienia, że bez problemu może mieć dwie ojczyzny, kochać i rozumieć dwa miejsca, światy, kultury.

Mam pewność, że gdyby przeprowadzić sondę wśród nam współczesnych na temat symboliki chociażby owej flagi odpowiedzi byłyby przeróżne, być może nawet pytanie byłoby niezrozumiałe. W dzisiejszym świecie chyba obce są nam symboliczne znaczenia, jesteśmy zbyt zajęci i niedouczeni, by rozpoznawać podstawową symbolikę, ukryte znaczenia, prawidłowo odczytywać gesty, niuanse. Mgr Anna Krzemińska zwraca na to baczną uwagę. Apeluje, „by zachować archetypową mądrość naszych przodków”, by pamiętać

o naszej tradycji, kulturze, związanej bardzo mocno ze sferą sacrum, bez której jej zdaniem człowiek nie może prawidłowo funkcjonować.

Należy podkreślić celujące graficznie podanie Rozprawy. Spis treści dzieli całość na mniejsze części, które niewielkie objętościowo są łatwe do przyswojenia oraz jasno i klarownie od siebie oddzielone. Całość napisana czytelną czcionką, rzetelnie typograficznie staje się lekturą, którą czytamy bez wysiłku - z przyjemnością tym bardziej, że tekst uzupełniony jest barwnymi ilustracjami o odpowiedniej rozdzielczości. Wydawnictwo wydrukowane zostało na przepięknym, satynowym papierze. Podczas przeglądania książka nie rozpada nam się w ręce, co znamionuje solidną robotę introligatorską. Nadmieniam o tym wszystkim, gdyż wydaje mi się, że w takim przedsięwzięciu jakim jest doktorat ważna jest nie tylko treść, ale i sposób podania, który znamionuje stosunek autora, szacunek w tym przypadku nie tylko do osób oglądających, ale i do samego siebie, do swojej kreacji.

Ocena pracy doktorskiej - dzieła artystycznego

Dzieło artystyczne będące częścią pracy doktorskiej mgr Anny Krzemińskiej to zestaw 23 obrazów namalowanych na płótnach różnorodnej wielkości oraz 5 batików. Formaty oscylują od najmniejszego płótna 60 x 60 cm aż do rozmiaru 160 x 140, batiki zaś przybierają monstrualne rozmiary do 160 x 300 cm. Co oczywiste bazą, inspiracją do ich stworzenia była symbolika, archetypy Dalekiego Wschodu ale i Europejskie jak przyznaje doktorantka. Mamy więc „Narodziny Wenus – muszla” oraz „Baubo – Pani Natury”. Tytuły sugerują odniesienia i zapożyczenia.

Całkowicie czytelne są malarskie, europejskie fascynacje doktorantki, do których zresztą szczerze się przyznaje: Fangor, Frida Kaflo, Matiisse i inni. Brakuje mi tylko nazwiska Chagall – szczególnie batik „Zeus i Europa” stylistycznie nawiązuje do jego twórczości przede wszystkim dzięki kolorystyce. Niejednolita plama barwna drugiego planu o ciemnej tonacji skontrastowana zostaje z „lekką”, różową chmurą o skomplikowanej formie, białym świetlnym bykiem, a całości dopełnia żółty sierp księżyca.

Tak na pierwszy rzut oka szczególnie laikowi wydaje się, że obrazy mgr Anny Krzemińskiej powstają mówią kolokwialnie tak od razu za jednym podejściem. Mając większe doświadczenie zdajemy sobie sprawę, że to nie taka prosta sprawa. Efekt końcowy w przypadku kreacji mgr Anny Krzemińskiej poprzedzony jest szeregiem działań przygotowawczych. Z początku, jak opisuje doktorantka szuka tematu, potem przy pomocy szkiców, zapisków barwnych ustala kompozycję, paletę barwną. Wycina, próbuje i doświadcza. Pracuje nad wieloma tematami jednocześnie. Każdy ma swój wypracowany system działania. Czuje się, że nie jest to przypadkowe, że istnieje potrzeba kreacji, którą trzeba zaspokoić i przelać na batik czy płótno.

Doktorantka bawi się formami. Obłe kształty o delikatnej, lekko falującej linii konturu zestawia nieraz z ostrymi strzałami. Kształty są zsyntetyzowane, zredukowane, uproszczone. Tak jest w przypadku obrazu „Przestrzał II”.

Prezentowany zestaw prac nie zawiera tak charakterystycznych dla malarskiej sztuki widocznych pociągnięć pędzla, laserunków czy podmalówek, całego „mięsa” malarskiego. Farby nałożone są na płótnie jednowarstwowo, a jednak obrazy nie są „surowe”, nie skończone. Przeciwnie - kolory są świetliste, czyste i przejrzyste – trafione. Ślad narzędzia widoczny jest najbardziej w obrazie „Lotos- zmartwychwstanie” - moim ulubionym zresztą. Autorce udało się nie tylko dobrać wielce trafnie barwy, ale ujarzmić niewdzięczny na płótnie, w akrylu kolor szary oraz szaro - zielony ze światłocieniowo potraktowanymi płatkami kwiatu lotosu w odcieniach fioleto.

Kolory są bardzo ważne dla działań mgr Anny Krzemińskiej. Żywe, energetyczne, przejrzyste a jednocześnie wysublimowane. Czyste plamy barwne o obłych kształtach, delikatnej falistej z reguły linii konturu obecne są na każdym prawie obrazie. Wyjątek to obraz „Walka z czarnym bykiem”, który najmniej w mojej opinii pasuje do całego zestawu. Choć jest interesujący – może zapowiada nowy cykl?

Równie chyba ważne dla artystki jest stosowanie gradientu w swoich obrazach posługując się językiem cyfrowym. Technika ta jest charakterystyczna w tradycyjnej japońskiej sztuce drzeworytu japońskiego z czasów ukiyo-e i nazywa się „bokashi”. Proszę mi wybaczyć, że znów odnalazłam podobieństwo do grafiki, ale nie ma w tym nic zdrożnego przecież, a rzuca się to w oczy od pierwszego wejrzenia. Zresztą sprawne wykorzystywanie jak ma to miejsce w przypadku pani Anny tego zabiegu jest dość trudne i wymaga wirtuozerii technicznej na płótnie i dużego wyczucia koloru i formy, gdyż bardzo łatwo o „przesłodzenie”, „przegadanie” całości.

Konkluzja

Jeśli sięgniemy do kart historii fascynacja kulturą Dalekiego Wschodu nie jest czymś nowym. Polakiem, który wypełnił pałace i rezydencje maharadzów i dostojników w Indiach sztuką był zapomniany już dziś, a niesłusznie artysta Stefan Norblin. Nie można porównać ich losów. Stefana Norblina podróż do Azji została wymuszona zawieruchą wojenną. Obydwoje zaś artyści - wspomniany Norblin i doktorantka ulegli wpływowi sztuki azjatyckiej - próbują połączyć motywy sztuki Dalekiego Wschodu z elementami sztuki europejskiej.

Pani Anna nie tylko interesuje się szeroko pojętą kulturą i symboliką Dalekiego Wschodu, poznaje wierzenia, tradycyjne techniki batiku czy techniki kalamkari. Azja i jej kultura, podróże to też chyba jej sposób na życie, tkwią w niej głęboko zakorzenione. Przede wszystkim zaś w swoim uwielbieniu nie jest wyrachowana, ale dogłębnie szczerą. To faktycznie jej pasja. Być może dzięki

powstałym obrazom udało jej się odkryć samą siebie, nabrać pewności jako osobie i kobiecie, artyście. To rodzaj autoterapii, duchowego katharsis, ale chyba w tym wypadku, skoro cały czas poruszamy się w pobliżu sfery sacrum, nie może być inaczej.

Jak wynika z przedstawionej dokumentacji proces kształcenia, doksztalcania i doskonalenia własnej wiedzy oraz wkład w samą dyscyplinę, osiągnięcia twórcze, naukowe i dydaktyczne spełniają wymagania ustawy o stopniach naukowych i tytułach oraz o stopniach i tytułach w zakresie sztuki, stawiane kandydatom do stopnia doktora sztuki.

Popieram wniosek o nadanie stopnia doktora sztuk plastycznych w dyscyplinie sztuki piękne dla mgr Anny Krzemińskiej.

Dr hab. prof. ASP Magdalena Hanysz – Stefańska

Gdańsk, dn. 29.04.2019